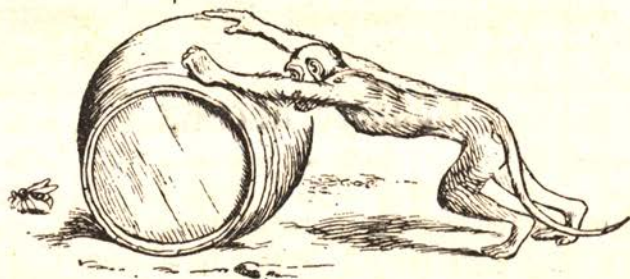

А осата сѣ я жили,
И си бърмка, и си пѣе —
Брама скача, и се кани,
И не знае отъ гнѣвъ дѣ е,

Насекомата най-послѣ
На земята тя съзрѣ я . . .
Бутна бжчва — осата
Катъ евдза пукна подъ нея.

Седна Брама на почивка
Тамъ край трупа на осата,
Съсипана, уморена
Побѣдителка въ борбата.